

კვირა 2 მარტი

12^ა 1914 57=10= 526 უსნაქ კაბ.

საქართველო
დასაბურთავი

სამარხი

№ 7 . იუმორისტ. ჟურნალი

ს ა მ ი რ ხ ა ნ ი

აღწერა

საქართველოს ველზე იდგა
ამირანი გაბარჯღული
ყოველ მხრიდან ეხვეოდენ
ეღობინა მალზე გული.

მაგათ იყო დარკობილი
მოეღერა წვრილი ყელი,
გაბასრული მახელითა
აიშვირა მათთა ხალი.

თოვ-ზარბაზნით შეკურვილი
ველს იცავდა ჯენი, გმირი, უმარტან
მოსეულ მტრებს უყოლა

და ამ ველის დაცვისათვის ზოგავდა კალამს, ენას ვის თავი დაეწყო რა ყოფდა შეგბა-ღუნენას.

მაგრამ ვეღარც ზარბაზანი ღარც მისი კალმის წვერი, რა შეელოდა, ვეღარ შესძლო პოეტსა თავისი ვერი.

შემშლილობა სიღარიბე ირი არის ამ ჩვენ დროში ვადებიც ველსა ჰგლეჯდენ იმ აელთა ორი გროში.

ვევგვირი კი გაჰკიოდა ანებეთ თავი ველსო, არემ ესლავ გაღმავიქნევ სიკვდილოთ ხლიანი ხელსო.

საქარაველოს ველზე იდგა ირანი გაბარჯდული, ეოღენ ჰგლეჯდენ, სწეწდენ კედებოდა ბედშავს გული.

ქროლა.

მუშის ჰირიმე!

მუშის ჰირიმე, მუშისა, ა მის კოვლიან ხელისო, იცუნდა ტანჯვა ვადახდეს, ინკ მომავალს ელისო. მუშის ჰირიმე, მუშისა, ინკ წმინდა შრომის, შეილია, ისაც არ უყვარს შრომის დროს, ყვილია ჯდომა და ძილია. მუშის ჰირიმე, მუშისა, ს მოყვასია ძისისო, ისებრ ჩაგრულის ერაგული, ავ ზარ დამკემბ მტრისისო. მუშის ჰირიმე, მუშისა კი მის დიდებულ ძალისო, მათში ბუღდას იმერი, აიადი მომავალისო.

ნ. ჯიხაიშვილი.

გურული სცენა

ცოლ-ქმარი.

მატრონე. რა ქენი თედროავ სა-ყავი ამ დაღუსკუმებამდი ოჯო.

რავა კაცი უნდა შეგუდვოს, ხარი, ძროხა, ღორი, ვახშამი, ბღანანი გულზე ჩამოკიდული, მოეკტი მეტი აღარ ვარ და ძაღლმა ჩააკვდა ამისთანა ცხოვარებას.

თედრონი. რამექნა შენიჭირმე შენ თუ არ მეკოდვები ამა ვინ, მარა ღმერთი ამოავადებს ჩვენ მამასახლის მისმა ამბავმა დამლაშებია.

მატრონე. რა მამასახლისა შეიქნა იგი ვარუჯული, თქვენ არ იყავით კი იქნებოა ჩიოდით!

თედრონი. გაკავდა მისი ძარღვები, კი რავა ოთხ კლასში ვაშორებული კაცი, ვადღლიო იმისთანა აქ რომ კაცს დავაფიქრებს, ჯამავირაინა ვეფერს-იკულულუტებსო, იგიც ქე იგი ქენით, დედავ ამას მაინც წუთუკავებია და მისკენ უთლია.

მატრონე. მაინც რაიო, რა უქნაოა აქ საშინელს.

თედრონი. ვინ ვაკლოვს ათასი იგი და აგი, მარა რას დაუტყობენ მისმა საიქიმო იკოდეს რაცხა ბოგის ფული, კუასის ფული და ამისანგები კიღო ოზრუგეთის ფოსტის ცხენების ას-ას მანეთი აგვატყავა წელიწადში, იქინეი თურმე ოცდასამა მანათი გვეირგებია! ახლა ჩივა იგი ვინცხა არენა-დატორს მივეციო ეტყობა იგენს შვა მანინაცოა, რა ვიცი ეშმაკმა წეიღო იგენის თავი ჩვენ კი ამოგავაძერეს სული და აი ჩენსავით ხელდაფურეშული ყაბახიკო რომ ამას გებედავს სხვები რას გვიზამს.

მატრონე. მერედა აფერი უთხარიო თედრონი. დალოი მამასახლისობა,

ან ჯამავირი ქეთოა უთხარიო მატრონე. რას ჩივა მერე რა სთქვა.

თედრონი. გაკუნტრუშოა ფეხებზე მეკლიხარ ყველაყაიო, მარა ჩენნი ნაწალნიკი კარგათ გყავადეს და ამის სიერს ენახათ.

მატრონე. იგი ნაწალნიკი ქია ვეთამ ამისანაი ქრისტიანიო?

თედრონი. უხ ნულარ ჩივი შენ, ღმერთმა იმისთანაი ჩენი ზოსიმე გამეიყვანოს, სამსონამ თქვა თლა შაქარი რომაა ა კრიპუკი იმისთანა-იო, დედავ რა ვნახე იგიო ჩიოდა,

გურისა ედემსავით ვაკვავებო დამპირდოა.

მატრონე. მამაჩუკურმა-ჩიტეო დამართოს და შაქარსავით დააბეროს, მარტული იგი რად ღირს ჩენნი მოწის შეილია პრავოკიკი არ გინდა, ვითამ თუკი ქნა ნაწალნიკს ღმერთს გარდა ყოლიფერი შეუძლია, ღმერთო შენი სახელის ჰირიმე გამოგვგზავნე ამისანაი კაცები.

თედრონი. ამა რავა გონია ყოლთენ ხლოიგანების ხელში ვიქნებით? ანა ერთი თელი წულა რომ მომცა იმისანაი გულზე ვარ აიდა ვფხეკავ ოზრუგეთში და აფერს არ დღუშობღავ ამ გზებზე რომ ვიხზაბით და არავინ გვაკეთებებს, ამას ყველაყას ვეტყვი და ღმერთს დღუჯავრე ამისანაი მონათლული კაცი თუა კი იხამს წყალობას.

მატრონე. ამას თუ იხამდ წულის ფსათ ერთი ყვერული და ორი დედალი გეყუთა.

თედრონი. რაცხა კი იქნებო, მე თუარა ბღანენს მაინც კი მიესრობა. შენ ხეხუი თუ გაქ მაქამე რამე მატრონე. ხელსი? ამის უშუღრ ღურთმა ნუ მოგვეცს, იმისთანა-თში შემწვარი ქაფშიე, ტარ და ყველ კვერები მაქ რომე ჩაატყვერ.

თედრონი. ყოიად, კი აღების ვახშამი გვეკონებია, ამგარს კიღო ამისანაი.

შხანკოლა.

სევდიანი კუალებამი.

გახაფეხლმა გეტორენა შექე, ყუევილდა-ა-ვარდა, ჩანარტხა ზამთრის-ბუქა, სიომ აქვა ვლავ ნახადო.

მაგრამ შეკა შორს გამეჭება-სისხლსე, გაზღებულო; ჩემი ვარდა ეკლათ შექება-ღამის გამაქწროს ტუა...

ღადრინიძე.

მისი საქმენი საგმირო,
მოღვაწეობა დიდია
და მისთვის მისი სახელი
ხოტბის ღირსია—მიქია!!!

ამ გმირსა „ხმა კახეთისა“
მთელი თავის ხმა ჰგონია
და ყველას პირში ბურთსა სწრის,
იხმარა ყოველი ღღინა:
„ცხოვბს და აცხოვბს“ „მდიურებს“
როგორც „რომ ხაჟა-პურია,
ღეჟებს და ღეჟებს იმასვე,
რაც რომ ათასჯერ უთქვია;
მგარამ წაუხდა ზრახვანი,
ზოგამ უშალია ფონა
და მისთვის ავი ბატონი
ძაან არს დანაღონია...

მიღი უტყუნე მთრახვი,
რომ მოიკრიფოს განია—
განვლო იმ წლებმა, რომელიც
ამა ბატონსა ჭგონია...
იმედი არის ამ თხოვნას
არ ჩაგვიტარებთ ფუჟად
და ვასამთრახბს, თუ ჩავალ,
შევივროვ ქუჩა-ქუჩა...

კრახანა.

ახსნა

შხსო სიტყვაგისა.

რადგანაც დღეიდგან „მთრახბს“
ისევ ძველი თანამშობლები დაბურღ-
უნდენ, ექვი არ არის ჩვენ ჟურნალში
უცხო სიტყვებიც დაბრუნდებიან,
ამიტომ მეც, როგორც ძველი თანამ-
შრომელი, ჩემს ძველ მიოვლეობას
დავებურნდი და რომ ჩვენ მკითხვე-
ლებს წაითხულის გავგმა გაუადვი-
ლო, შეუდგეი უცხო სიტყვების ახ-
სნა-განმარტებს. ვეცდები ყოველ
ნომერში მოვთავსო ჩემი ნაშრომი,
მაშ დავიწყაოთ.

აღიანიხი.—საჯირითო მოედანი,
სადაც კალმის ტარზე გადამჯდარი
ახალგაზრდ მწერლები პირველად გა-
მოდიან, რომ მწერლის პრიზი მი-
იღონ და უმოწყალოთ მიაქანებენ
თავიანთ მერანს. მათი მერანი შეუ-
პოვრად წინ მიჭრის, მას ვერ აჩე-
რებს ვერც მკითხველთა ჩივილი, ვე-

რც საზოგადო აზრი, ვერც ასოთ
ამწყობთა დაღრეჯილობა, უხვად ფე-
ვავენ თავიანთ ტვინის ნაყოფს და
უხვათა აფრქვევენ მთელ სამყაროს.

ასაკი.—წულოვანობის ის ხანა,
როცა ქართველი მწერალი პირვე-
ლად იწყებს ლანძღვა-ვიცებს.

არაკი.—ტვინის ასანთები მისალო.
სამდიწმითოს ბიუჯეტის მთავარი
ბაძი, რუს გლეხების სალოკავი
ხატი.

აშურანიხი. მანათაშევის სამარცხო-
საგარაკო ადგილი, სადაც შესაძლოა
გდაცარილ გლეხთა თვალთავან წა-
მომსკდარმა ნიაღვვარმა ყველაფერი
წააღვოს.

არშიეობა.—ეხლანდელ ბარიშე-
ბის სწავლა-განათლება.

აღაფერილი.—ქართველების ცხოვ-
რების წყარო.

აღილღობა.—მღვდელ-ღიაკვების
სიმტერა.

აკვანი.—ბავშვის დასაძინებელი
და მოზრდილობის გამოსაფხოზლებე-
ლი საქანელი.

აფერისტი.—ფედერალისტების
საღმერთებელი კაცი.

აფრაკი.—ცნობილი „პოეტი“,
რომელიც თავის ნაწერებს თითო-
ნვე აქებს და ადიდებს.

ასვარია.—ფოთის ქილაქის გამე-
ოზის კრებები.

— ი .

„მთრახმის“ შემტახ.

ბ ა ს ი ლ ე თ ე რ ე ნ ე ა ნ ე ა რ ლ ს . დღდათ
სამწუხარო ამგვერდ ლეიქნე ქუთაისის კარ-
ტის თამაში შემოულია „ხაკალინი“ და „სა-
პოინი“ ლექსზე და გოგია, პეტრიკლას და
სიბირთის ფულეტი წაუგია, სამწუხაროა ის-
იც, რომ ზოლოს კვრცებების ქურდობა
დაუწყიათ ბუდიდან. ამას დიდი საზოგადო-
ებრივი მიწწველობა აქვს, რადგან აღდგო-
მა მისალოავეულია.

ქ ი ა თ უ რ ა — „პეტრეს“. მივიღეთ თქვე-
ნი ლექსები „სამეცი პოეტის“ და „მარხა-
ტვანი ირემი“ რადგან მეტად ძვირფასი
მარგალიტები არის, ამიტომ მთრახმისთვის
ვერ გავიმეტეთ და „ლახტს“ გარდავეყმით.
თ ე რ ი ს ი — ქიკიაოს. როგორც იწე-
რებით მეტრე უნის მეპურეებს დღდათ
მწწწელოვანი გადაწყვეტილება მიუღიათ.
პურში გამომცხვარი ვირთავა და სხვა ქვე-
მირამნი დღდათ მარგებელია სხვა და სხვა
ავათმოვლობისთვის.

დ . ყ ვ ი რ ლ ა . ნოქარ ზურზულს. დი-
დათ დავამწურბა ვაჟარ იოსებ გამბუნიას
ამბავმა. ფეხები დახუფვას და თვალბის
სისწინეს ცხელი აბანო ძალიან აგრტებს.
წინააღდგმა მიეციო ნოქრებს შეუგროვონ
ფული და გაგზანონ საქემოთ.

ი ქ ე ვ — ივიებს. დაუყონებლივ გარდაცეოთ
ვაჟარ პანტელ ნიორაქებს, რომ ბიჭების ასე
ძალაზე გამოკვება ფრიალ მანებელია. სა-
ზოგადოება აღშფოთებულია ამ „მამით“.

ო ზ რ გ ე თ ი — ე რ ი ვ ა ს ს ქ ბ ე ლ დ ი თ ი
ხიტვის ახალი კანონით მღვდლებზე გამრ-
ცანების წერა სასტიკად აღწრისაღულია.
მით უმეტეს, როცა „მღვდელი ქარაფუტა“
და კორის მოხზველი.

წ რ ი ა ლ ე თ ი — ყ ა ნ წ უ წ . თაყა, ყარამან
გროვლი, ჯანლეთი, გავი, ილაკარ
არიან“ შრომა „ჯავაში
და ხანჭაქარას თამაშიში“.

ე რ ი შ რ ბ თ თ ა ყ ა — ყ ა რ მ ა ნ ს არ ყ წ ი რ ი ს ასე
თი უშნო ლექსის დაბეჭდვა.

ქ ა ხ ე თ ი — გურჯაანელს. თქვენი ლე-
ქნი „უღლენი კახეთის მამულის“ გამყიდველ
მებატონებს. მ. ანდრონიკოვს“ „ლახტის
რედაქციამ მოგვარა და იქ იბეჭდება.

ლ ა ნ ჩ ხ ე თ ი . „სავლოვას“. გარდაც-
ეოთ ახალ მამასხლოს“ დმიტრე ცინცაქს
რომ საზოგადოება არ დაიწყებს მე-
ღაწულს როგორც თეატრის კანტარალიო-
რისას.

ბ ა თ უ მ ი — მერცხალს. რომ შთამომ-
ვლობას არ დეკარგოს ჩვენ ფოსტაში მ.
ინე ეთაბეთით თქვენ მწწწეირ ლექსს
„უფერიის მუშას ბათუმში
გადიდებთ“ „მარა“ ძილი,
ყველამ ერთად შემოსხსნეთ
გვიგარს და ვართ „შობარული“.

„მერცხალი“

ს. ნ ა ქ ა ლ ა ე ვ ე ი. ყაზარს. დაუჯერებულ ამბავს იწერებოთ. ვიღაც გუმი მეტრის-სხავან შერიშალო. და ამოსაფრთხილებე-თა სანამდენ თაუში აპერაციას უზამენ. ეს ასეთი ღრმა ქართული ენით დაწერილი რილს ვერ დაგებუდავთ.

ფოთი — კიკოს, დაუყონებლივ გვაცნოთ ვინ არის ის „ფოთის“ მცხოვრები პატრ-ოტი „სხვის ცოლზეში დატრის“ და ამგვარ აზრით შეიყვარა იმან თავის ცოლის და ქვისლსა ტყეში გაგზავნიდა და ქალი ვი. გვერდში ყავდა.

თა საჭიროა გამოცანით წერა პირდაპირი გვიხსნალებთ ვინ არის ეს მტარავალი

— გამოშვით ხელი თქვე რხრტებო, აქ არის ჩემი ბზინა.

ახალი „ბანკარბულიბა“.

(იხ. კარიკატურა 1-ლი.)

გამოიცვალა ქალაქი... ამების“ განკარგულებით, ელიისის დუქან-პადვლებში იოზა „მომისპო“ სრულებით.

მხატვარი

3. დ. კილაძე

მუხრანის ქუჩა, საბლი № 23.

ვიღებ დასახლად ყოველ-ვევარ სამხატვრო საქმეებს: ესკიზებს, კარიკატურებს ჟურნალ-გაზეთებისთვის და აგრედვე ლიტოგრაფიის საერაეიურო საქმეებს.

ფასები ყველასთვის ხელ-მისაწდომია.

პროვინციეაზი.

(იხ. კარიკატურა მე-2).

ვამხედველი. აბა შენ იცი რო-ვორ მასახლებ მელიტონ ჩემო ლიტონ. კი პატონი, მე ყველა-ფერს ვიზამ.

